

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Det er gældende praksis ved postvæsenet, at personer, som har gjort sig skyldig i tyveri, ikke antages som postbude, da dette arbejde efter postvæsenets opfattelse er af en sådan karakter, at det ikke vil være forsvarligt, hverken over for publikum eller over for de pågældende personer selv. Dette er ikke ensbetydende med, at der ikke antages personer ved postvæsenet, som har været under børneforsorg. Det, som er afgørende, er, hvorfor de har været der, og her har man altså den praksis, at personer, der har gjort sig skyldige i tyveri eller i sædelighedsforbrydelse over for mindreårige, ikke antages.

Jeg skylder at tilføje, at den person, som det her drejer sig om, efter alt at dømme ikke var blevet antaget, selv om der ikke havde foreligget nogen straffeattest, fordi han i øvrigt ikke opfyldte de betingelser, som stilles for at blive antaget som postbud.

Da man kan diskutere, om dette, at en person én gang har været tiltalt for tyveri, skal komme ham til skade mange år efter, at tyveriet er begået, har regeringen allerede, før dette spørgsmål var stillet af det ærede medlem hr. Ingmar Wagner, besluttet at lade et udvalg bestående af repræsentanter for de interesserede ministerier tage op til overvejelse, om der bør ske en ændring i den gældende praksis på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Oluf Pedersen* til undervisningsministeren:

„Bør offentlige tilskud til en skole gøres afhængige af, hvilke personlige synspunkter der hævdes af skolens forstander?“

Oluf Pedersen: Vi har her i landet og andetsteds en bevægelse, der kalder sig „Aldrig mere Krig“. Den fornægter militærmodstand, men ikke passiv modstand, som jo kendes bedst fra Gandhis frihedskamp mod englænderne. Det er altså ikke nogen kampopgivende bevægelse, tværtimod. Jeg kender personer fra denne bevægelse, som under besættelsen førte en fantastisk ædelmodig kamp; således var der bogtrykkeren, der ikke opgav navnet på sine hjælpere, selv om det tyske politi mishandlede ham ved at prøve, hvor få hår de kunne hænge ham op i. Jeg nævner det, fordi det ikke

drejer sig om en national opgivelse, men om en kamp med andre, man kan vist godt sige mere kristne metoder.

En af denne bevægelses førstemænd er forstander Svend Haugaard fra St.-Restrup Husmandsskole. Han har dels ved egen skyld, dels ved andres rodet sig ind i en polemik om den mest virkningsfulde modstand, hvis der kom en ny krig med de forfærdelige følger, man frygter en sådan vil få. Nu kan der være forskellige meninger herom. Det er jo klart, at enhver må kæmpe med de metoder, som vedkommende anser for at være mest virkningsfulde, men vigtigt er det, at man drøfter det åbent og ikke bliver ensrettet.

I fredags holdt Ålborg amtsråd et møde, hvorunder man behandlede et andragende om tilskud til skoler. Herfra refererer Aalborg Amtstidende — jeg beder om tilladelse til et citat —

„Efter stiftamtmandens forelæggelse af skolens andragende, et beløb på 600 kr., foreslog amtsrådsmedlem Bjørn Jacobsen, Åbybro, (S), sagen udskudt på grund af den blæst, der har stået om lederen. Naturligvis må en leder have lov at have sine egne synspunkter, sagde Bjørn Jacobsen, men det ville være godt med et pusterum, så vi kan følge udviklingen.“

Hertil svarede Frederik Larsen, Blære, (R), at han ikke havde noget at indvende imod en undersøgelse, men så ingen grund til den. Forstanderen har lov at have sine meninger, og jeg har aldrig hørt noget dårligt om undervisningen på skolen.

Bjørn Jacobsen sagde herefter, at der „var al god grund til at undersøge spørgsmålet“, som må siges at have interesse for de bevillende myndigheder.

Udsættelsen af sagen blev derefter enstemmigt vedtaget til drøftelse i det stående udvalg.“

Senere har Bjørn Jacobsen over for samme blad om de undersøgelser, han ønsker foretaget, oplyst — jeg beder om tilladelse til et kort citat —

„... at de går ud på en drøftelse med skolens bestyrelse og samtaler med nuværende og tidligere elever på husmandsskolen.“

Dette forekommer mig så besynderligt, at jeg spørger den højtærede undervisningsminister: bør offentlige tilskud til en skole